

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום חמישי ב' בחשוון תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - נ"ד

1. אלו ב' ברייתות מצינו המבארות את המילים המיוותרות לגבי טומאת מת?
 - א. וכל אשר יגע - על פני השדה - זה המאהיל על פני המת, שטמא כאילו נגע בו. בחלל - זה אבר מן החי ויש לו בשר כראוי שיכול היה להעלות ארוכה אילו לא היה נחתך. חרב - מתכת הנוגע במת הרי הוא טמא כמו המת עצמו. או במת - זה אבר הנחתך מן המת. או בעצם אדם - זה רובע עצמות שטמא באהל. או בקבר - זה קבר סתום שהמאהיל עליו, כמאהיל על המת. כדאמר מר: טומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת.
 - ב. ברייתא לגבי טומאת מגע - רב יהודה: ועל הנוגע בעצם - זה עצם כשעורה, שטמא במגע ובמשא. או בחלל - זה אבר הנחתך מן החי ואין בו להעלות ארוכה, שאף הוא מטמא. או במת - זה אבר הנחתך מן המת. או בקבר - ריש לקיש: זה קבר שלפני מתן תורה.
2. מה שנאמר בברייתא השניה 'אבר מן המת' האם מדובר שיש בו עצם כשעורה?
 - א. אליבא דריש לקיש - בהכרח מדובר שאין בו, כיון שאם יש בו אז זה כבר היה כלול בעצם כשעורה. ומכאן המקור לשיטתו - שמכל מקום ריבתה אותו תורה שטמא במגע ומשא כיון שהוא אבר שלם, אע"פ שאין בו כשעורה ואין בשר כראוי.
 - ב. ור' יוחנן יענה - מדובר שיש בו עצם כשעורה, ואם אינו ענין לטומאת מגע שכבר נאמרה, תנהו ענין לטומאת משא.
3. האם הנזיר מתחיל למנות נזירות טהרה ביום השביעי לטהרתו, או ביום השמיני לאחר הבאת קרבנותיו?

לעיל נחלקו בזה רבנן ורבי אליעזר. ממשנתנו מוכח שהיא בשיטת רבנן שמשמיני מונה. ומוכח מכך שרק בסיפא שנינו שמונה 'מיד'.
4. על אלו טומאות שנינו שאין הנזיר מגלח עליהן?

הסככות - אילן המיסך על הארץ וכזית מת מונח תחת אחד מענפיו ואין ידוע תחת איזה, וזהו ספק טומאה. הפרעות - אבנים היוצאות מן הגדר, ואין ידוע וכו'. בית הפרס - שדה שנחרש בו קבר ומדרבנן חוששים שמא נשאר בו עצם כשעורה. וארץ העמים - שגזרו עליהם חכמים טומאה. והגולל - כיסוי ארון של מת. והדופק - דפנות הארון מהצדדים. ורביעית דם - פחות מחצי לוג דם. ואהל המת. ורובע עצמות - פחות מחצי קב. וכלים הנוגעים במת. ונזיר שהצטרע בין בימי ספרו, ובין בימי גמרו ומזה בשלישי ובשביעי [בטומאות מת], ואינו סותר את הקודמים, ומתחיל ומונה את שאר ימי הנזירות מיד, ובקרבן אינו חייב. ימי הטומאה לא עולין לו לימי נזירותו, מלבד ימי הזב והזבה וימי הסגרו של מצורע - הרי אלו עולין לו.
5. נסתפקו - על ארץ העמים גזרו משום אוירא או משום גזרו עליה, והבא בקרון לא יטמא. מנין רצו להוכיח?

שנינו לעיל 'ומזה בשלישי ובשביעי' ואם הגזירה אף על אוירה מדוע צריך הזאה הרי אין זה משום טומאת מת. ונדה - יתכן שגזרו משום אוירא, ומה ששנינו ומזה זה הולך על שאר המקרים של טומאות מת. ומוכח מכך: ששנינו 'וכלים הנוגעים במת', והרי האדם שנגע בהם הוא 'ראשון לטומאה' ואינו טעון הזאה.